

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200945
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815200945.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1. Z. Š.Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XXA, XXX XX N. H. R.- F., Š. X. K. Q., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou D. K., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné, 2. B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XXX, XXX XX D., C., Č.Á. Q., o zaplatenie 1980,23 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1869,47 eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 1900 eur vo výške 12,9% ročne od 21.07.2014 do 12.12.2014, úrok z omeškania zo sumy 1869,47 eur vo výške 5% ročne od 13.02.2014 do zaplatenia a nahradiť iné trovy konania vo výške 99,54 eur a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd konanie o zaplatenie sumy 60 eur z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 1980,23 eur, nezaplatených poplatkov vo výške 61,46 eur, úrokov v sume 104,31 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,15 eur, úroku vo výške 12,9% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1980,23 eur od 13.12.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 13.12.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.07.2014 uzatvoril žalobca so žalovanými úverovú zmluvu č.141264 na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 2000 eur na žalovanými určený účet. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom boli žalovaní povinní splatiť do 20.06.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti, a preto boli listom zo dňa 20.11.2014 vyzvaní na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 12.12.2014. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovaným do dňa spísania žaloby uhradená. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 12.12.2014) predstavovala sumu 2147,15 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1980,23 eur, úrokov 104,31 eur (predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý boli žalovaní povinní splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 12,9% ročne vyplýva zo zmluvy), úrokov z omeškania 1,15 eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „ Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej

časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplatenia“.), poplatkov 61,46 eur za upomienky (15 eur za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, dlžné poplatky za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré sú účtované na ľarchu úverového účtu a ich výška vypláva priamo zo zmluvy. V ďalšom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.03.2008, sp.zn. 4Cob/62/2007.

V podaní doručenom súdu dňa 14.10.2015 žalobca zobral žalobu v časti poplatkov za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 60 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného v 1.rade a keďže nezistil iný jeho pobyt uznesením č.k. 7C/68/2015-59 zo dňa 28.04.2016 mu ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Opatrovníčka žalovaného v 1.rade sa k žalobe nevyjadрила.

Žalovaná v 2.rade sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

Žiaden z účastníkov sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil iba žalobca z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom uviedol, že súhlasí s pojednávaním bez jeho účasti.

Opatrovníčka žalovaného, ako aj žalovaná v 2.rade svoju neprítomnosť neospravedlnili ani nežiadali odročiť pojednávanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.10.2015 uviedol, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 2000 eur, pričom do podania žaloby uhradili jednu splátku 30,53 eur (kredit) z toho na istinu sumu vo výške 19,77 eur, čo predstavuje dlžnú istinu v návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 1980,23 eur s tým, že v ďalšom uviedol prehľad započítaných platieb. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ktorý použili na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru 100 eur a zvyšnú časť žiadali poslať na uvedený účet. Nezaplatené úroky 104,31 eur predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy bod 1.2, ktorý boli žalovaní povinní splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru. Úroková sadzba vo výške 12,9% ročne vyplýva zo zmluvy. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú - do splatenia všetkých záväzkov klienta voči banke a preto sa úroky počítajú až do úplného zaplatenia dlhu. Vyčíslený úrok je nakumulovaný úrok z omeškania od prvého dňa omeškania do 15.12.2014. Nezaplatené úroky z omeškania 1,15 eur - každá omeškaná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti určená aj úrokom z omeškania vo výške 5% ročne. Vyčíslený úrok je nakumulovaný úrok z omeškania od prvého dňa omeškania do 15.12.2014.

Žalobca a žalovaní ako klienti uzavreli dňa 07.07.2014 úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch na základe ktorej banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v zmluve o úvere, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom (ďalej aj „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

V zmysle úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 2000 eur s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 120 anuitných splátkach vo výške 29,80 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti 12,9% ročne a RPMN vo výške 15,41%. Termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 21.07.2014 a splatnosť úveru na deň 20.06.2024. V rámci základných podmienok bol dohodnutý aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 eur mesačne.

V zmysle čl. 2 bod 2.1 zmluvy, klient sa zaväzuje riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v zmluve o úvere.

Klient vyhlasuje, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách, prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s jej súčasťami a to formulárom so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, OP,

VOP a Sadzobníkom, prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s Poistnou zmluvou, Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver (ďalej aj ako „VPP“) a že spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver podľa poistnej zmluvy, VPP, OP a prístupuje týmto k poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 zmluvy o úvere (čl. 2 bod 2.08 zmluvy).

Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalovaným bol dňa 07.07.2014 poskytnutý úver vo výške 2000 eur s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Žalovaní tak čerpali úver z úverového účtu vo výške 1900 eur, pričom žalovaní na úver uhradili celkovo sumu 30,53 eur.

Listom označeným ako výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 20.11.2014 žalobca žalovaným oznámil, že došlo k predčasnej splatnosti celého úveru, nakoľko žalovaní neplnili podmienky úverovej zmluvy podpísanej dňa 07.07.2014 a vyzval ich, aby jednorázovo uhradili banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 2129 eur najneskôr do 12.12.2014. Zároveň ich upozornil, že táto výzva je spoplatnená sumou 30 eur.

Žalobca upomienkou zo dňa 25.08.2014 upozornil žalovaných, že ku dňu splatnosti neeviduje úhradu splátky úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy podpísanej dňa 07.07.2014 vo výške 30,55 eur s tým, že ich zároveň upozornil, že táto upomienka je spoplatnená sumou 15 eur. Dlžnú sumu vo výške 45,55 eur ich vyzval uhradiť najneskôr do 30.08.2014.

Druhou upomienkou zo dňa 24.09.2014 žalobca žalovaným oznámil, že ich naposledy vyzýva k zaplateniu omeškaných splátok úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy podpísanej dňa 07.07.2014 s tým, že výška omeškaných splátok predstavuje 76,21 eur. Zároveň ich upozornil, že v zmysle Sadzobníka poplatkov Prima banka Slovensko, a.s. je táto upomienka spoplatnená sumou 15 eur. Dlžnú sumu vo výške 91,21 eur ich vyzval uhradiť najneskôr do 29.09.2014.

V zmysle úvodných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. účinných od 20.05.2014 (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú podmienky výkonu bankových činností na zmluvnom základe tým, že vo všeobecnosti upravujú práva, povinnosti a podmienky zmluvného vzťahu medzi bankou a klientom ohľadne Bankových obchodov.

Podľa čl. 9 VOP banka poskytuje spotrebiteľské a iné úvery klientom vo všeobecných segmentoch. Podmienkou poskytnutia úveru spotrebiteľovi nie je vedenie bežného účtu pre klienta bankou. Podmienky poskytovania úverov (iných ako povolené prečerpanie) upravujú osobitné obchodné podmienky pre úvery poskytované klientom v príslušnom segmente.

V zmysle čl. 10 bod 10.3.2 VOP, vznikom poistenia vzniká klientovi povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru. Výška tohto poplatku je uvedená v sadzobníku poplatkov. Tento poplatok musí klient platiť za celé poistné obdobie bez ohľadu na to, kedy došlo k zániku poistenia. Klient nemusí platiť osobitné poistné. Poistné je zahrnuté v poplatku za poistenie schopnosti splácať úver.

Banka účtuje klientom odplatu za poskytnuté služby formou poplatkov, provízií, iných odmien a tiež požaduje úhradu nákladov vynaložených pri poskytovaní služieb podľa sadzobníka poplatkov platného v deň zúčtovania príslušnej platby. Odplatu a úhradu nákladov banka zúčtuje na ľarchu ktoréhokoľvek bežného účtu klienta prednostne pred ostatnými platbami, a to aj vtedy, ak sa tým bežný účet dostane do nepovoleného prečerpania (čl. 12 VOP).

V zmysle čl. 25. bod 25.2, 25. 5 VOP, tieto VOP upravujú podmienky výkonu bankových činností na zmluvnom základe. Tieto VOP sú súčasťou zmlúv o bankových obchodoch uzatvorených medzi bankou a klientom, ktoré sa odvolávajú na VOP prostredníctvom odkazu. Ustanovenie týchto VOP sú záväzné pre klienta aj banku až do úplného vysporiadania vzájomných vzťahov medzi bankou a klientom, a to aj v prípade zániku príslušnej zmluvy, na základe ktorej bol právny vzťah medzi bankou a klientom založený.

Podľa Sadzobníka poplatkov - I. časť, poplatok za upomienku predstavuje sumu 15 eur a poplatok za výzvu sumu 30 eur.

Podľa § 96 ods. 1 a ods 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním zo dňa 12.10.2015 zobral žalobca žalobu späť v časti poplatkov za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 60 eur späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovaným, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnili, žalobca listom zo dňa 20.11.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a žiadal žalovaných, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 12.12.2014.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa

týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie nezaplatenej istiny vo výške 1980,23 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovaným úver v sume 1900 eur, keď sumu 100 eur predstavoval poplatok za poskytnutie úveru, na ktorý podľa názoru súdu žalobca nemal nárok a ktorým sa bude zaoberať v nižšom, pričom žalovaní uhradili celkovo sumu 30,53 eur, pričom súd vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto žalovaných zaviazal na zaplatenie istiny v sume 1869,47 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

K účtovaniu si nákladov spojených s poskytnutím úveru vo výške 100 eur možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 č.k. AZ 17U192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokov miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vyšší krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100 eur zamietol.

Ďalším nárokom uplatneným žalobcom bol nárok na vyčíslený úrok vo výške 104,31 eur s tým, že žalobca si zároveň uplatňoval úrok vo výške 12,9% ročne z nezaplatenej istiny od 13.12.2014 do zaplatenia.

Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 12,9% ročne. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (júl 2014) činila úrok 10,43% p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania . Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v

podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 12.12.2014, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určaniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 12.12.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn.. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 zo dňa 0.05.2014.

Žalobca si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania vo výške 104,31 eur, ktorý však žalobcovi nie je možné priznať, nakoľko bol vyčíslený z vyššej sumy než na akú mu vznikol nárok. Vzhľadom na uvedené tak súd zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z úveru vo výške 12,9% ročne zo sumy 1900 eur od 21.07.2014 do 12.12.2014 a vo zvyšnej časti úrok vo výške 12,9% ročne z nezaplatenej istiny od 13.12.2014 do zaplatenia zamietol.

Ďalším nárokom uplatneným žalobcom bol nárok na zaplatenie poplatku za poistenie schopnosti splácať vo výške 1,46 eur. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nakoľko žalobca nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovanými v zmysle zmluvy, podľa ktorej žalovaní vyhlásili, že prevzali a oboznámili sa pred sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s poistnou zmluvou, Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver. Žalovaným ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmy ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaní sa pre poistenie nerozhodli po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovaným vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednejanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške 5 % ročne z istiny odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru t.j. 13.02.2014 do zaplatenia. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 má žalobca nárok na výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššiu ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5 %, teda v súlade so zákonom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 2147,15 eur bolo žalobcovi priznaných 1966,83 eur (istina + úrok z úveru vo výške 12,9% ročne zo sumy 1900 eur od 21.07.2014 do 12.12.2014, čo pri vyčíslení predstavuje sumu 97,36 eur), teda žalobca mal v konaní úspech 92% a neúspech 8%, čo predstavuje úspech žalovaných a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, ako aj v časti, v ktorej žalobca zbral žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania. Žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 84%.

Keďže žalobcovi vznikli trovy konania len v súvislosti so zaplateným súdnym poplatkom za žalobný návrh, súd priznal žalobcovi náhradu iných trov konania v sume 99,54 (84% zo sumy 118,50 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.